

Sygn. akt: I C 970/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Szymon Śniady

Protokolant: sekretarz sądowy Agata Wójciak

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2021 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko (...) Zakładowi (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Zakładowi (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda A. S. kwotę 1140 (tysiąc sto czterdzieści) złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 16 marca 2019 roku do dnia zapłaty;
2. umarza postępowanie w zakresie żądania ustalenia odpowiedzialności pozwanego za szkodę w przyszłości;
3. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
4. zasądza od pozwanego (...) Zakładowi (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda A. S. kwotę 582,55 (pięćset osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt pięć groszy) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
5. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa:
 - a. od powoda A. S. kwotę 128,13 (sto dwadzieścia osiem złotych trzynaście groszy) złotych;
 - b. od pozwanego (...) Zakładowi (...) z siedzibą w W. kwotę 109,19 (sto dziewięć złotych dziewiętnaście groszy) złotych.

Sygn. akt I C 970/19

UZASADNIENIE

Powód – A. S. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego – (...) Zakładu (...) z siedzibą w W. kwoty 2490 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 10 marca 2019 r. do dnia zapłaty tytułem częściowego zadośćuczynienia i odszkodowania w związku z wypadkiem, któremu uległ w dniu 7 lipca 2018 r. oraz o ustalenie przez Sąd odpowiedzialności pozwanego za szkodę na przyszłość. Wniósł ponadto o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 7 lipca 2018 r., poruszając się rowerem po chodniku wzdłuż al. (...) w Ł., na skutek najechania nierówno ułożone płyty chodnikowe stracił równowagę i uległ upadkowi, którego następstwem było złamanie z przemieszczeniem podstawy paliczka bliższego V palca prawej ręki. Pozwany, jako podmiot świadczący ochronę ubezpieczeniową na rzecz Zarządu Dróg i (...) w Ł. uznał swoją odpowiedzialności co do zasady, ustalił w toku postępowania likwidacyjnego trwały uszczerbek na zdrowiu powoda w wysokości 2,5%, za który przyznał

zadośćuczynienie w wysokości 2.700 zł i pomniejszając je o 40% przyczynienia się poszkodowanego (którego powód nie kwestionuje) wypłacił ostatecznie kwotę 1.620 zł. Odmówił jednocześnie wypłaty odszkodowania za poniesione wydatki na zabiegi fizjoterapeutyczne.

Powód kwestionuje odmowę rekompensaty poniesionych wydatków na leczenie jako bezpodstawne, a także wysokość trwałego uszczerbku na zdrowiu i wysokość przyznanego zadośćuczynienia jako zaniżone.

/pozew, k. 5-9/

W odpowiedzi na pozew pozwany, kwestionując żądanie pozwu co do wysokości, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu przyznał, że uznał swoją odpowiedzialność co do zasady za przedmiotowe zdarzenie, wypłacając na rzecz powoda zadośćuczynienie w wysokości 1.620 zł. W odniesieniu do wysokości roszczenia podniósł, że żądana kwota jest niewspółmierna do doznanej krzywdy oraz że powód miał możliwość wykonania zabiegów leczniczych w ramach ubezpieczenia NFZ. Ponadto zakwestionował konieczność prowadzenia rehabilitacji przy tego rodzaju uszkodzeniach ciała.

/odpowiedź na pozew, k. 36-38/

W piśmie procesowym z dnia 18 marca 2021 r. powód doprecyzował, że na dochodzoną pozewem kwotę składa się odszkodowanie w wysokości 360 zł oraz zadośćuczynienie w wysokości 2.130 zł.

/pismo, k. 136/

Na rozprawie 22 czerwca 2021 roku pełnomocnik powoda cofnął ze zrzeczeniem się powództwo

/protokół rozprawy k. 169/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 7 lipca 2018 r., około godziny pierwszej w nocy, A. S. poruszał się rowerem miejskim w kierunku południowym, jadąc chodnikiem biegnącym wzdłuż al. (...). Będąc na wysokości posesji numer (...) najechał na nierównomiernie ułożone płyty chodnikowe, tworzące na powierzchni 2m/1m krawędź poprzeczną o wysokości od 1 cm do 6 cm oraz podłużną o wysokości od 0 cm 2 cm, przez co stracił równowagę i upadł, doznając urazu V palca prawej dłoni.

/okoliczności bezsporne; także: zeznania powoda – protokół rozprawy z dnia 22 czerwca 2021 00:06:24-00:09: 52 k. 169-169v; potwierdzenie wypożyczenia roweru, k. 13; dokumentacja fotograficzna miejsca zdarzenia i dłoni, k. 14-19/

A. S. zwrócił wypożyczony rower w stacji (...) Roweru Publicznego (...), a następnie o godzinie 1:33 zgłosił się do Wojewódzkiej (...) w Ł., gdzie w wyniku przeprowadzonego badania RTG stwierdzono wieloodłamowe złamanie przynasady bliższej paliczka bliższego V palca prawej ręki, zastosowano szynę transportową i skierowano do szpitala im. K. J. w Ł..

O godzinie 3:25 A. S. w trybie pilnym został przyjęty na oddział chirurgii urazowo-ortopedycznej szpitala, gdzie po przeprowadzonej ocenie RTG, ocenie klinicznej, wykonaniu badań laboratoryjnych i konsultacji anestezyjologicznej wykonano w godzinach porannych, w znieczuleniu ogólnym, zabieg nastawienia złamania i zespolenia drutami metalowymi oraz zastosowano szynę gipsową. A. S. został wypisany ze szpitala następnego dnia.

/okoliczności bezsporne; także: zeznania powoda – zeznania powoda – protokół rozprawy z dnia 22 czerwca 2021 00:06:24-00:14: 25 k. 169-169v; zaświadczenie, k. 20; karta informacyjna, k. 21-22;

Po wypadku A. S. przebywał na zwolnieniu lekarskim przez okres trzech miesięcy. Przez 3 miesiące miał usztywnioną rękę drutami oraz szyną gipsową. Po zdjęciu opatrunku gipsowego i usunięciu drutów K. zachodziła konieczność przeprowadzenia, w jak najszybszym terminie, zabiegów rehabilitacyjnych. A. S. otrzymał skierowanie na wykonanie w trybie pilnym jednego cyklu zabiegów masażu wirowego, laseroterapii, terapii polem magnetycznym i ćwiczeń fizjoterapeutycznych, które zostały przeprowadzone odpłatnie przez (...) Sp. z .o.o. z siedzibą w Ł.. Łączny poniesiony przez powoda koszt świadczeń medycznych związanych z doznany urazem wyniósł 600 zł brutto. A. S. próbował korzystać z rehabilitacji finansowanej przez NFZ, jednak czas oczekiwania na zabiegi wynosił co najmniej pół roku.

/zeznania powoda – zeznania powoda –protokół rozprawy z dnia 22 czerwca 2021 00:16:41-00:19:15 k. 169v; opinia biegłego z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej, k. 77; skierowanie, k. 25; faktura, k. 29; zaświadczenie lekarskie, k. 23/

Pomimo przeprowadzonej rehabilitacji V palec prawej ręki A. S. nie odzyskał pełnej sprawności. Po wypadku stale utrzymuje się stan wyraźnego obniżenia siły mięśniowej palca oraz – w następstwie uszkodzenia drobnej gałązki nerwu łokciowego – osłabienie czucia dotyku. W trakcie zamykania prawej ręki w pięść paliczek dystalny V palca zachodzi na grzbiet IV palca. Ponadto na grzbietowej stronie dłoni powoda, w okolicy stawu śródrečno-palcowego pozostały dwie blizny pooperacyjne o długości 0,5 cm każda. Trwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 2%. A. S. do października 2018 roku nie wrócił do pracy, odczuwał ból przez jakieś 5-6 miesięcy po wypadku. Obecnie odczuwa łżejsze dolegliwości bólowe palca przy gwałtownej zmianie pogody.

W związku z doznany urazem, powód bezpośrednio po zdarzeniu doświadczył cierpień fizycznych średniego stopnia.

/opinia biegłego z zakresu neurologii, k. 61-63; opinia biegłego z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej, k. 77; opinia uzupełniająca biegłego z zakresu neurologii, k. 109-110; opinia uzupełniająca biegłego z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej, k. 119-120, zeznania powoda – zeznania powoda –protokół rozprawy z dnia 22 czerwca 2021 00:14:25-00:16: 41 k. 169v; /

A. S. zgłosił wystąpienie szkody Zarządowi Dróg i (...) w Ł. będącego podmiotem odpowiedzialnym za utrzymanie w należytym stanie nawierzchni dróg i ciągów pieszo-jezdnych w Ł.. W dniu zdarzenia gmina Ł. była objęta ochroną ubezpieczeniową przez pozwany zakład ubezpieczeń na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej prowadzonej działalności.

Postępowanie likwidacyjne w przedmiotowej sprawie prowadził (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., na podstawie udzielonego przez pozwanego pełnomocnictwa. Szkada została zarejestrowana pod numerem (...). W toku postępowania, na podstawie badania fizykalnego została wydana kompleksowa opinia medyczna, w której stwierdzono trwałą niewielką utratę funkcji ocenianego narządu z możliwością poprawy. Trwały uszczerbek na zdrowiu powoda ustalono na 2,5%. W opinii wskazano również na zasadność prowadzenia leczenia rehabilitacyjnego i jego dostępność w ramach refundacji przez NFZ.

Na podstawie opinii medycznej ustalono wysokość należnego zadośćuczynienia za doznany krzywdę na kwotę 2.700 zł. Jego wysokość została obniżona o kwotę 1.080 zł odpowiadającą 40% przyczynieniu się poszkodowanego do powstania szkody, które polegało na poruszaniu się rowerem po chodniku przeznaczonym do ruchu pieszych, pomimo dostępności ścieżki rowerowej po wschodniej stronie al. (...). Jednocześnie odmówiono wypłaty odszkodowania za poniesione przez powoda koszty rehabilitacji. Ostatecznie wypłacono na rzecz powoda zadośćuczynienie w wysokości 1.620 zł.

/okoliczności bezsporne; także: zgłoszenie szkody, k. 147-150 potwierdzenia otrzymania zgłoszenia – akta szkody na płycie CD, k. 146 opinia medyczna – akta szkody na płycie CD, k. 146; decyzja – akta szkody na płycie CD, k. 146; pismo, k. 153-154/

Powyższy stan faktyczny został ustalony przez Sąd na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy w postaci zeznań powoda, kopii dokumentów, których prawdziwość nie była przez strony

kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu oraz opinii biegłych z zakresu neurologii i chirurgii urazowo ortopedycznej, które w ocenie Sądu stanowią obiektywne i rzetelne źródła wiadomości specjalnych.

Sąd Rejonowy zważył co następuje

Powództwo podlegało uwzględnieniu jedynie w części.

W niniejszym stanie faktycznym okoliczność bezsporną stanowiło zdarzenie z dnia 7 lipca 2018 r. oraz jego następstwa w postaci złamania przynasady bliższej paliczka bliższego V palca prawej ręki powoda, odpowiedzialność pozwanego zakładu ubezpieczeń co do zasady a także procentowo ustalony stopień przyczynienia się powoda do powstania przedmiotowego zdarzenia. Spór stron dotyczył wysokości trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda, zasadności pokrycia przez pozwanego poniesionych kosztów leczenia rehabilitacyjnego oraz wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Podstawą prawną odpowiedzialność pozwanego była zawarta z gminą umowa ubezpieczenia, zaś zgodnie z art. 805 § 1 i 2 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, polegającego w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. W sprawie poza sporem pozostawała okoliczność, iż pozwany zakład ubezpieczeń odpowiadał za zawinione przez zarządcę drogi gminę Ł. zachowanie polegające na nieprawidłowym utrzymaniu chodnika, po którym poruszał się powód. Odpowiedzialność zarządcy drogi, opiera się na zasadzie winy wyrażonej w art. 415 k.c. Z treści przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, w szczególności art. 20 tej ustawy, wynika, że do podstawowych obowiązków ciążących na zarządcach dróg należy szeroko rozumiany obowiązek wykonywania ogółu prac remontowych i zabezpieczających przywracających pierwotny stan nawierzchni oraz bieżących robót konserwacyjnych, porządkowych i innych, których celem jest poprawa i zwiększenie bezpieczeństwa ruchu, a nadto przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Odnosząc się do kwestii wysokości trwałego uszczerbku na zdrowiu należy stwierdzić, że ustalenie tej okoliczności wymagało uzyskania przez Sąd wiadomości specjalnych. Znajdująca się w aktach sprawy opinia medyczna stanowiła jedynie dokument prywatny, który był przez powoda kwestionowany i nie mógł stanowić podstawy rozstrzygnięcia Sądu. Sąd dopuścił w tym celu dowód z opinii biegłego z zakresu neurologii oraz dowód z opinii biegłego z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej. Biegli wskazali, że trwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 2%. Mimo że strona powodowa kwestionowała obie opinie, Sąd nie znalazł podstaw aby odmówić im wiary. Opinie zostały sporządzone przez dwóch niezależnie od siebie działających specjalistów, a ich treści uzupełniały się wzajemnie.

Na dochodzoną przez powoda kwotę składało się odszkodowanie w wysokości 360 zł oraz częściowe zadośćuczynienie w wysokości 2.130 zł.

Podstawę prawną wymiaru zadośćuczynienia stanowi art. 445 § 1 k.c. w związku z art. 444 § 1 zd. 1 k.c., zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Ustalenie jego wysokości powinno zostać dokonane z uwzględnieniem wszelkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy oraz to, że zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość winna przedstawiać jakąś odczuwalną wartość (por. przykładowo wyrok SN z dnia 12 kwietnia 1972 roku, II CR 57/72 oraz wyrok SN z dnia 24 czerwca 1965 roku, I PR 203/65).

Pojęcie "sumy odpowiedniej" użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter nieokreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu,

że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach (postanowienie SN z 18 lutego 2004 roku, II UK 329/03).

Przy ustalaniu wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia Sąd nie podzielił stanowiska strony pozwanej jakoby ustalona na etapie postępowania likwidacyjnego kwota 2.700 zł spełniała funkcję kompensacyjną i była adekwatna do rozmiaru krzywdy. Sąd wziął w tym zakresie pod uwagę przede wszystkim doznany przez powoda trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 2%, średni rozmiar cierpień fizycznych towarzyszących wypadkowi oraz niedogodności, jakie powód będzie odczuwał w przyszłości w związku z osłabieniem czucia dotyku oraz siły V palca prawej ręki, a także w związku z nieprawidłowym zrostem palca po przeprowadzonej operacji oraz leczeniu rehabilitacyjnym. Istnienie stałego uszczerbku na zdrowiu, cierpienia fizyczne oraz czas i rodzaj koniecznego leczenia uzasadniają ustalenie należnego zadośćuczynienia na kwotę 4000 zł. Mając na uwadze treść art. 362 k.c., zgodnie z którym, jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron. Sąd obniżył tę kwotę o niekwestionowane przez powoda, 40% przyczynienie się do powstania zdarzenia, uznając tym samym, że należne zadośćuczynienie wynosi 2400 zł. Należy podkreślić, iż powód poruszał rowerem po chodniku wzdłuż drogi, wzdłuż której wyznaczona jest dwukierunkowa droga rowerowa. Stosownie do treści art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym w brzmieniu z dnia zdarzenia kierujący rowerem jest obowiązany korzystać z drogi dla rowerów lub pasa ruchu dla rowerów, jeśli są one wyznaczone dla kierunku, w którym się porusza lub zamierza skręcić. Kwotę tę należało potrącić o bezspornie wypłacone w toku postępowania likwidacyjnego zadośćuczynienie w wysokości 1620 zł. Tym samym do wypłaty na rzecz powoda na tej podstawie pozostało dodatkowo 780 zł.

W zakresie roszczeń odszkodowawczych należy stwierdzić, że Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego, zgodnie z którym możliwość przeprowadzenia świadczenia rehabilitacyjnego w ramach NFZ uzasadnia odmowę pokrycia poniesionych przez powoda kosztów leczenia. Ze zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego wynika, że powód został skierowany na rehabilitację w trybie pilnym (czego zasadność potwierdził w swojej opinii biegły z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej), zaś średni czas oczekiwania na tego typu świadczenia medyczne na terenie Ł. – w zależności od placówki – mógł wynosić nawet 259 dni. W ocenie Sądu żądanie wypłaty odszkodowania za poniesione koszty leczenia jest w pełni uzasadnione. Podstawę prawną wymiaru odszkodowania stanowi przepis art. 444 § 1 k.c., zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Odszkodowanie obejmuje wszelkie wydatki, pozostające w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, których ocena, na podstawie okoliczności sprawy, należy do sądu. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ogranicza się jednak rozmiary obowiązku pokrycia „wszelkich kosztów” wymaganiami, aby ich żądanie było konieczne i celowe (tak m. in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9.01.2008 r., II CSK 425/07, LEX nr 378025). Przepis art. 444 § 1 k.c. ujmuje szkodę w sposób możliwie szeroki, a więc poszkodowany może domagać się kompensaty wszelkich kosztów. Na podstawie dowodów znajdujących się w aktach sprawy Sąd ustalił, że powód poniósł koszt jednego cyklu rehabilitacyjnego w wysokości 600 zł. Podobnie jak w przypadku zadośćuczynienia, kwotę tę należało na podstawie art. 362 k.c. obniżyć o 40% przyczynienie się powoda do powstania zdarzenia. Tym samym należne powodowi odszkodowanie z tytułu kosztów leczenia wynosi 360 zł.

O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Pozwany winien był ustalić i przyznać powodowi kwotę w wysokości, która rzeczywiście prowadziłyby do naprawienia szkody majątkowej i niemajątkowej. Ustalając odszkodowanie i zadośćuczynienie na poziomie niższym niż należne pozwany pozostaje w zwłoce, w związku z czym od niewypłaconej części należnej kwoty należą się powodowi odsetki ustawowe za opóźnienie. Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Z akt sprawy wynika, że prowadzący postępowanie likwidacyjne (...) Spółka Akcyjna otrzymał zgłoszenie szkody w dniu 13 lutego 2019 r. Przepiany prawem termin na wypłatę odszkodowania i zadośćuczynienia w należnej wysokości upływał

w dniu 15 marca 2019 r., a zatem pozwany pozostaje względem powoda w zwłoce od dnia 16 marca 2019 r. i od tego dnia powodowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

Jako, że strona powodowa na rozprawie cofnęła ze zrzeczeniem się roszczenia pozew w zakresie ustalenia odpowiedzialności pozwanego za szkodę na przyszłość Sąd na podstawie art. 203 § 1 k.p.c. w zw. z art. 355 k.p.c. umorzył w tym zakresie postępowanie.

W pozostałym zakresie powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zapadło w oparciu o art. 100 zd. 1 k.p.c. i polegało na ich stosunkowym rozdzieleniu. Zasądzona na rzecz powoda kwota stanowi 46% dochodzonego roszczenia. Tym samym powód przegrał sprawę w 54% i w takim stosunku powinien ponieść całość kosztów procesu. Łącznie poniesione przez strony koszty wynosiły 3.222,94 zł. Na tę kwotę składało się wynagrodzenie pełnomocników procesowych stron (2 x 900 zł), uiszczona przez powoda opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz poniesione przez powoda koszty wynagrodzenia biegłego w wysokości 1.280,94 zł, a także opłata od pozwu poniesiona przez powoda w wysokości 125 zł. Powód poniósł dotychczas koszty postępowania w wysokości 2.322,94 zł, a pozwany 900 zł zaś zgodnie ze stosunkiem w jakim przegrał sprawę powinien ponieść je w wysokości 1740,39 zł zaś pozwany 1482,55 zł. Tym samym Sąd zasądził na rzecz powoda od pozwanego kwotę 582,55 zł.

Zgodnie z art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113. Skarb Państwa poniósł w niniejszej sprawie tymczasowo koszty wynagrodzenia biegłego w łącznej wysokości 237,28 zł, którą nakazał pobrać od obu stron postępowania w stosunku w jakim każda z nich przegrała sprawę tj. 128,13 zł od powoda oraz 109,19 zł od pozwanego.

Wobec wszystkiego powyższego orzeczono jak w sentencji.